

ville komme en inflation som den, vi havde under den gamle regering, at der ville komme en oliekrise osv. Det er derfor helt forkert at sige, at de mennesker, der optog disse lån i 1971, eller hvornår de er optaget, må være forberedt på, at de selv uden skattefradragets ret skulle bære de devalueringstab, der kan blive tale om. Derfor holder betragtningen fra hr. Anders Andersens side ikke.«

Imidlertid nedstemte samtlige andre partier i folketinget fremskridtspartiets ændringsforslag, hvorfor den af ministeren foreslåede formulering nu indgår i lovgivningen.

Erfaringerne siden december 1975 har tydeligt vist, at fremskridtsadvarslerne også på dette punkt var rigtige. De gentagne kronenedskrivninger i 1976 og 1977 har bevirket, at mange virksomheder med finanslån fra før 1. januar 1976 for eksempel i schweizerfrancs nu står på fallittens rand. Derfor kom fremskridtspartiet den 20. januar 1978 igen med sit forslag (L 171), se Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne spalte 5904-5912, 11365 f og 11709 f, tillæg A spalte 3501.

Da den partiegoistiske prestige hos socialdemokratiet og de andre, der stemte imod fremskridtsforslaget i december 1975 og igen den 1. juni 1978, må vige af hensyn til den sagligt rigtige løsning, som vil redde de mange arbejdspladser, genfremsettes i nærværende forslags § 1 det omhandlede ændringsforslag nr. 4.

Det kan simpelt hen ikke være rigtigt blot af hensyn til partitaktikken at bevare den tilfældige dato 1. januar 1976 som den altafgørende skæringsdag for, om de mange virksomheder fortsat skal kunne bestå eller ej.

Vedrørende forslags § 2 har forslagsstillerne

gjort sig en del overvejelser om, hvorvidt man skulle følge det sagligt rigtige, men administrativt lidt besværlige helt at slette skæringsdagen 1. januar 1976 af lovteksten, eller man alene skulle tillade fradrag med virkning for eksempel fra indkomståret 1977 eller indkomståret 1978. Da der er en del virksomheder, som vil komme ud i vanskeligheder, hvis man ikke sætter datoen til 1. januar 1976, har forslagsstillerne foretrukket denne ikrafttrædelsesbestemmelse. Det er selvfølgelig ikke noget ultimativt kardinalpunkt, men ikrafttrædelsesbestemmelsen i den foreslåede udformning vil kunne administreres uden besvær, når man bare fastholder, at der ikke er nogen initiativpligt hos skattemyndighederne. Omvendt bliver det selvfølgelig rigtigt, at statsskattedirektoratet bemyndiger de lokale ligningsmyndigheder til at genoptage skatteansættelserne for 1976, hvis der med henvisning til den nye lov kommer begæring herom fra den pågældende skatteyder, eller hvis skattevæsenet selv skulle blive opmærksom på forholdet.

Behovet for at gå helt tilbage til 1976 er så meget større, som højesteret den 28. november 1975 – altså under afslutningen af folketingsbehandlingen om ændrede kurstabsregler – afsagde en principiel dom, der fastlagde, at adgangen til kurstabsfradrag allerede under hidtidig retstilstand var væsentligt mere vidtstrakt, end ligningsmyndighederne antog. Rækkevidden af højesteretsdommen er endnu ikke blevet kortlagt jfr. den som bilag optrykte notits fra Skattepolitisk Oversigt 1976 nr. 5. Også af den grund bør lovgivningsmagten skære igennem og give den eneste rimelige ordning – ubetinget fradrag – gyldighed fra den almindelige skæringsdag på området, 1. januar 1976.